

кой-то отбѣгнува пагубно-то блистаніе нагордостъта, и послѣдува добродѣтели-те должности, и не чини тщесланіе. Нека си добръ безъ да ся казувашъ; и разуменъ безъ свидѣтелство. За да ся обхождашъ добръ, имашъ ли потреба да знаять други-те твои-те добродѣтели, и да тя хвалятъ? Добродѣтель-та коя сама себе си хвастае е почти прокъ. Всякій челоуѣкъ ся благодари да възвышава смиреннаго, и да смирява онаго, кой ся възвышава. За да получишъ почтеніе и честь, буди за нихъ достойнъ. Покажи по вече смиренномудіе-то си нежели естественны-те си дарбы. Когда придобьешъ нѣкое преимущество, не го сѣкай голѣмо нѣщо. По вече любимъ смиренно-то неучено дѣте, нежели онова кое-то за мало си ученіе ся горди. Когда единъ ученъ стане достойнъ да сочини едно изрядно списаніе, ако желае да го похвалятъ нека го украшава и кичи съ смиренномудріе, челоуѣды-те не даватъ на смиренномудріе оно що мѣза на достоинство-то. Не ся возносяй никогда защо имашъ много духъ, понеже това е извѣстный знакъ на го-голема глупость. Оный кой-то знае или учи по вече отъ други-те, треба да оцѣнява мало себе си, за да го оцѣняватъ. Внимаи да не ся приструвашъ никогда че искашъ да покажешъ високоуміе-то си; защо-то ще повдигнешъ ненависть-та на други-те. Суди съ жестокость духа си. Не ся хвали за онія що си сторилъ, и за онія що имашъ должностъ да